ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. β'
Ὅλην ἀποθέμενοι

Νέφει τὴν ἐπίβασιν, αὐτοῦ τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ πρίν, καταβὰς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμψαντας, ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς ἁρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ Ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὃ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐλλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαὶς μαινομένη, τελεταὶς καὶ πάθεσιν, ἀσκητῶν νὺν τάγμασιν ὡραΐζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται, ἐν ᾗ διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὅσιος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄσκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμός γενόμενος, θείας ἐραστὴς ἀγαπήσεως, καὶ πάντα τὰ ὁρώμενα, χαίρων ὑπερβὰς ὁ θαυμάσιος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὡμίλει τῷ θεῇ, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει νύν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ὁσίου Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡνῶν Ἀνδρόνικε, νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχάς των πίστει προστρεχόντων σοί. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦτι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ Θεοῦ σὲ δῶρον ἡγιασμένον.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α' Ἦχος β'
Ἓν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ

Ὑμνωδίαις μέλλοντι τὴν σήν, μέλπειν νὺν πανήγυριν, τῶν θεϊκῶν δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχου μοί, φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας Παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἁγνότατον, ὅλος ἁγνὸς καὶ καθαρὸς γεγένησαι, τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἁγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ ζωήν, Πάτερ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου θεόφρον παναοίδιμε.

Ὠδὴ γ'

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότῃ Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε, τῶν ὁρατῶν τὴν αἴσθησιν, καθαρῷ δὲ νῷ προσωμίλησας, Νοῒ ὑπεοτάτῳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων ἔνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεον Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξηνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσία σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθῃ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπῶν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος, τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε, ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὠδὴ δ'

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Ὁ μόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἰζήλωσας, Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος.

Ὑμνουμένης, βασιλείας καὶ θείας ἐλλάμψεως, ἀξίως τετύχηκας, ὡς γεγονῶς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος.

Σκηνώματα, Αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Ἐν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννῆτορ πανάμωμε, δῆμος τῶν Ὁσίων δέ, ἐθαυμαστώθη ἀξίως θεία χάριτι.

Ὠδὴ ε'

Μεσίτης Θεοῦ

Δογμάτων θερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος διέλυσας, πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις Σοφέ, τῆς Τριάδος τῇ πίστει, περιφρουρῶν τὴν ποίμνην σου.

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἄμεμπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ τερπνότης, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον

Ῥοαῖς ἀσκητά, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότῃ

Χριστῷ, ἐκ Παρθένου Ἁγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

Ὠδὴ ς'
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ὁ λαμπρὸς καὶ θεάρεστος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἁγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίοις Θεόδωρε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι, τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ κεχρημένος θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Ἡ νεφέλη ἡ κούφη ὑπάρχεις, Ἁγνή, ἧς ἐπικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας ὁσίους εἰργάσατο.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοῖνιξ σὺ ἐξήνθησας, καρπούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενήνοχας, διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε, ὅθεν καὶ μακαρίζη νύν, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἰσοστάσιος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι

- Δῶρόν σε θεῖον Θεόδωρε δεικνύει
- Ἐν Ἁγίοις Ἅγιος ἡγιασμένε.
- Τὴ δέγε ἑνδεκάτη Θεόδωρος ἀφίπτατο γαίης.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐδά, Αὐδιησοῦ, ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς τριάκοντα ὀκτώ, πρεσβυτέρων δέκα ἕξ, Διακόνων ἐννέα, μοναχῶν ἕξ, καὶ παρθένων ἑπτά.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰσαάκιος, Συμεὼν καὶ Δαχθισόης πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἀββάδες, οἱ ἐν τῇ μονὴ τοῦ ἁγίου Σάββα, ὑπὸ τῶν Βλεμμυῶν ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Παπηλῖνος ξίφει Τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πέτρος, ὁ ἐν Βλαχέρναις, βουνεύροις τυφθείς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νικόλαος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Μνήμη τῆς ἁγίας Εὐφημίας πλησίον τοῦ νεωρίου λιμένος εἰς τὴν ἁγίαν Δύναμιν.

Ταὶς αὐτων ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'
Ἀντίθεον πρόσταγμα

Γνωστῶς ἐπεπόθησας, ὡς ὁ θεόπτης, Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε, διὸ τὰ ὁρώμενα πάντα κατέλιπες, γνόφον ὑπεισδύνας δὲ ὁρᾷν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Ἰὸν σὺ τοῦ ὄφεως τοῦ ψυχοφθόρου, παμμάκαρ Θεόδωρε, μηδαμῶς προσηκάμενος, τὸ τούτου μνημόσυνον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδία σοφῶς κτησάμενος.

Θεοτοκίον

Ἁγίων τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον ἁγίως ἀπεκύησας, Παρθένε πανάμωμε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἄνθρωπον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρίν ἀσώματον.

Ὠδὴ η'

Κάμινος ποτὲ

Σὺ φωτοειδής, φωτὶ τῷ φανοτάτω, προσομιλήσας ἐναπέφηνας, παμμάκαρ Θεόδωρε, τὴ ἑνώσει τὴ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος, κράζων νύν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μάρτυς γεγονῶς, στερρὸς πρὸς ἁμαρτίαν, μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, θεόφρον Θεόδωρε, τῷ στεφάνω τῆς ἀθλήσεως, σὴν κορυφὴν ἐκόσμησας, κράζων νύν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἔφανεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ, δικαιοσύνης φαιδρὸς Ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα, λαμπηδόσι τῆς θεότητος, σωματωθεῖς ὁ Ὕψιστος, ὃν πὲρ νὺν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείω προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Ὠδὴ θ'

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Νὺν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτάνεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὁρᾶται πρόσωπον, τὴ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς σκιᾶς λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπώνυμε, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ πόθος ὁ θειός σου, πεπλήρωται Θεόδωρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος, ὃ δι' ἀσκήσεως, πόρρωθεν ἑώρας συντόνως, οὗ καὶ τυχων ἐφέσεως ἔστης, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων ἡ εὐπρέπεια.

Θεοτοκίον

Νοσήσας τὸ φθείρεσθαι, παρακοὴ ὁ πρῶτος Ἀδάμ, διὰ σοῦ Θεομῆτορ ἀνακεκαίνισται, σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκοῦσα, χωρὶς φθορὰς τὸν ἄφθαρτον Λόγον, φθορὰν ἐξωστράκισας, ἀφθαρσίαν δὲ ἐξήνθησας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες

Καὶ Ἀπόλυσις